

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 28. juni 2005

Sag 201/2004
(2. afdeling)

K

(advokat Christina Neugebauer)

mod

1) Patientskadeankenævnet

(kammeradvokaten v/advokat Benedicte Galbo)

og

2) R

(advokat Karsten Høj, e.o.)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 18. afdeling den 29. april 2004.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marie-Louise Andreassen, Per Sørensen, Per Walsøe, Marianne Højgaard Pedersen og Jon Stokholm.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, K, har nedlagt påstand om, at de indstævnte, Patient-skadeankenævnet og R, skal anerkende, at ankenævnets afgørelse af 15. maj 2002 ophæves, således at Patientforsikringens afgørelse af 27. marts 2001 står ved magt.

Patientskadeankenævnet og R har påstået stadfæstelse, subsidiært hjemvisning til fomyet behandling i ankenævnet.

K har over for de indstævnets subsidiære påstand om hjemvisning påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

- 2 -

Højesterets begrundelse og resultat

Som anført af landsretten måtte R ophøre med sit erhvervsarbejde i 1994 efter en arbejdsulykke og på grund af slidgigt. Hun fik i den anledning tilkendt almindelig forhøjet førtidspension fra den 1. januar 1997. På tidspunktet for patientskaden i 1999 havde hun haft overvejelser om at søge deltidsarbejde, men hun havde ikke gjort det. Hun udførte hovedparten af husarbejdet i sin og sin voksne søns fælles hjem.

Som anført af landsretten og i Højesterets dom af 22. august 2003 (UfR 2003.2377H) er der ikke tilstrækkeligt sikre holdepunkter for at fastslå, at den dagældende § 8 i erstatningsansvarsloven trods sin generelle formulering kun finder anvendelse for de persongrupper – børn, hjemmearbejdende ægtefæller eller samlevende og unge under uddannelse – der udtrykkeligt er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. En betingelse for, at R's tab af erhvervsevne som følge af patientskaden skal bedømmes efter denne bestemmelse, er imidlertid, at hun forud for skaden i det væsentlige udnyttede erhvervsevnen på en måde, som ikke eller kun i begrænset omfang medførte erhvervsindtægt. Højesteret finder, at R ikke opfyldte denne betingelse. Erhvervsevnetabet skal derfor ikke bedømmes efter § 8, men efter §§ 5-7, hvorfor ankenævnets afgørelse ophæves.

Selv om R's påstand om hjemvisning først er nedlagt efter udløbet af søgsmålsfristen i patientforsikringslovens § 16, stk. 2, finder Højesteret ikke grundlag for at afvise påstanden, da sagen rettidigt var indbragt for retten af forsikringsselskabet.

Da Patientskadeankenævnet ikke har taget stilling til eventuel erstatning efter erstatningsansvarslovens §§ 5-7, tager Højesteret ankenævnets og R's påstand om hjemvisning til følge.

Thi kendes for ret:

Patientskadeankenævnets afgørelse af 15. maj 2002 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling i ankenævnet.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Patientskadeankenævnet inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 110.000 kr. til K.

- 3 -

I øvrigt skal ingen part betale sagsomkostninger til nogen anden part eller til statskassen.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 28. juni 2005.

Kirsten Lohmann

overassistent